23. חשבון נפש: מפקד הימים והשעות.

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה כו׳.

אלה הן המילים הראשונות של פרשתנו פְקוּדֵי המלמדות אותנו על עיקרון עריכת דו״ח על כל שקל ואגורה שמקבלים. ולא רק על שקל ואגורה אלא גם על כל מה שהעניק לנו הקב״ה: על השנים שהוקצבו לנו, על הימים ועל השעות. על כל אלה, אני גם צריך לתת דו״ח.

כתוב (במדבר כא 27): עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן. פירשו חז״ל: עַל כֵּן יֹאמְרוּ (הצדיקים, אלו המושלים ביצרם) בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן (בואו ונחשוב חשבונו של עולם, חשבון נפש, הפסד מצווה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה).

וכך אמר עקביה בן מהללאל: חשוב לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון: מה עשיתי בזמן כדי לא ליגע לריק ולא ללדת לבהלה. כך התפלל דוד המלך, פסוק שאנחנו אומרים אותו מידי שבת בשבתו: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע. זוהי התכונה שבה יתברך אברהם אבינו: (בראׁ כד 1): וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים: בא בסיכום ימיו, במכלול ימיו, בפירוט מלא של כל יום ויום, מה השיג ומה הספיק.

ובאותו משקל: (מלכים א א 1): וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים: אף יום בחיי המלך דוד לא הלך לאיבוד, אף שעה לא ירדה לטמיון.

זהו הסוד של מפקד הימים: גם על אלה, אנו חייבים לדווח ולסכם, לבחון על פי הישגי העבר את היעדים לעתיד. זהו סיכומה של פרשת פיקודי, מפקד הזכירה והחשיבה בכל יום ויום.